

TELEGRAPFULU ROMANU

Telegrafulu ese de done ori pe sepm
mania : joia si Dumineca. — Prenume-
ratiuinea se face in Sabiu la expeditora
foiei pe afara la c. r. poste , cu bani
gat' prin scrisori francate , adresate
catra expeditia . Pretiul prenumeratiun-
iei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ear' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pe-
tru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

Nru 7. ANULU XV.

Sabiu, in 22 Ianuariu (3 Febr.) 1867.

PROGRAMA

despre ordinea esamenelor sem I. 186%, tinande cu elevii Institutului pedagogico-clericale alu
archidiecesei greco-orientale in Transilvania.

Diu'a lunei	Inainte de amedi
Ianuariu 1867.	din
Luni 23.	Pastorală, Clericii an. III.
Marti 24.	Morală, Cler. an. II.
Mercuri 25.	Istoria bisericăsă, Cler. an. I.
Joi 26.	Pedagogia, Cl. an. III. și Ped. an. II.
Vineri 27	Essegetica, Cl. an. II.
Sambata 28.	Dreptul canonice, Cler. an. III.
Marti 31.	Dogmatica, Cler. an. I.
Incepertulu:	la 9 ore

Sabiu, 7 Decembrie 1866.

Dupa amedi
din

Gramatica, Pedagogii an. I si II.
Computu Ped. an. I si II.
Essegetica Cler. an. III.
Istoria si statistică, Ped. an. II.
Introd. in S. Scriptura, Cl. an. I si II.
Geografia Istoria, Ped. an. I si II.
Marturisirea Ort. Istoria bis., Ped. I si II.
la 3 ore.

A. S.

ele se teme de celelalte, ca sa nu puna man'a pre
acestu punctu insemmatu , pentrua in momentulu ,
candu s'aru intemplă asiá ce-va , celelalte aru si a-
menintiate cu perire , séu celu putin cu impilire.

Venim la alu doilea cercu , la imperiul oto-
manu séu turcescu si ne restrigemu mai multu la
partea cea européna. Acest'a are o forma patrata.
La média dì sa radima de Bosforu, marea marmora,
Dardanele, Archipelagu si Grecia libera ; la apusu
de marea adriatica si Austri'a ; la média-nópte de
Austri'a, Serbi'a, Romani'a si la resaritu de marea
négra. Poporele ei suntu turci in massa mai maro
in Rumeli'a, carea provincia e mai aprope de Con-
stantinopolea, Grecii si Macedo-români in provin-
ciele de média-dì ; arnautii in părtele apusene de
média dì ; slavii (Erzegovini , Bosniaci , Croati si
Bulgari,) mestecati cu macedo si daco-români , in
apusulu de média-nópte si la média-nópte a impe-
riului. Sa observâmu, ca populationile aceste cre-
stine suntu cu multu mai numeróse decât turci,
cari nu facu nisi a trei'a parte din locuitorime.

Din espunerea marginilor cunoscemu numai
nisce vecini neinsemnati pâna acum inaintea diplo-
matiei europene, luandu afara pe Austri'a. Intie-
legemu asiá dara sub vecinii neinsemnati pre Gre-
ci'a, Serbi'a si pre Romani'a, pentrua de-si cesta
dia urma si sciù castigá respectulu drepturilor sele
in evulu mediu, candu turci erau gróza Europei ;
candu tota crestinetea occidentală nu au potutu
frange pre turci si nu iau potutu impedecá a nu
strabate pâna la Vien'a ;— ea (Romani'a) ingenu-
chiata (numai mai târziu) de coruptiunea fanarului,
sa adusa acolo , de era privita pâna deunadile de
Europ'a , de o parte intregitoria a imperiului oto-
manu. Serbi'a trebuie sa sufere si adi in punctele
cele mai insemnate ale tierei garnisone turcesci ; e
asiá dara o tiéra numai pre jumetate libera.

Vecinii pre cari pentru insemnetatea loru ii putem
pune asiá dara in alu treilea cercu alu cestiu-
nei orientali suntu : in Europ'a Austria si
Russia; (si acum putem dice si de Itali'a) a-
fara de Europ'a aru si Persia si Egiptul.

Dintre vecinii acesti mai insemnati insa nici unul
nu a desvoltatu atât'a staruintia că Russi'a , acum
mai de doi seculi incóce , spre a se pune in po-
sessiunea Constantinopolei. Diplomati'a apuséna a
intiesu insa de multu pericululu ce i amenintia
din acesta staruintia si asiá a silitu in diferite ren-
duri pre puterea acesta mare a resemná de place-
rea ei. Diplomati'a apuséna a vediutu pericululu pentru
civilisatiune si industri'a apuséna, pentru care are pietie
asiá de bune in orientu si din acestu motivu a pușu in
misdare legiunile franco-englez-sardo-austriacæ la
1854, a inlaturatu inundatiunea „panslavistica“ a ju-
metătiei resaritene din Europ'a, si a incisu Romani'a
intre Austri'a si marea négra. Cu acést'a s'a facutu ince-
putulu dela incepertulu deslegărei c estiunei
orientale : pre cîmpurile Crimeei si inaintea
Sebastopolui, cu arm'a, si in Romani'a (respectiv
in conferinti'a dela Parisu) cu pena diplomatica.

De candu s'a statoritul la 1856 unu nou ecu-
libru europen cu cele tocmai espuse, acestu ecu-
libru séu drépta cumpena s'a mai smintitutu putinu.

Cestiunea orientale.

Acesta cestiune este pré desu discutata si
vorbita, decâtua sa o trecemu si noi numai asiá cu
vederea ; ba o amu pomenit u si noi in deosebite
renduri in espunerea evenimentelor politice. Ce
esteasiá dara cestiunea orientala ? Luandu dupa
cuvinte apoi o amu puté respunde si asiá: „intrebarea
resaritena“, séu si mai popularu disu: „trebile din
părtele resaritului Europei“ se intilelege trebile p-
olitice.

Ni se nasce insa o alta intrebare si adeca, ca
unde jace acestu resarit, séu mai bine unde se
incepe, si déca seim u acést'a mai vine intrebarea :
candu dicem cestiunea orientala, putem sa ne
oprime numai la marginile resaritene ale Europei ?
si deca trecemu aceste margini, unde sa ne oprime ?

Eata o gramada de intrebări din o intrebare
si ince nici unu respunsu pâna acum.

De-si cestiunea, séu afacerea asiá numita or-
ientala s'aru paré ca e o afacere localisata in o-
rientulu Europénu, ea in totalitatea ei cuprinde
cu multu mai multu. Ea candu aru capetá adeve-
ratulu ei nume s'aru puté chiamá „cestiunea uni-
versala“ adeca a lumei intregi. Adeverulu acest'a
lu pote astă cine-va din acea impregiurare, ca de
câte ori acést'a bôla cronica a politicei, devine mai
acuta, simptomele ei se simtu nu numai in orientu,
ci si in occidentu (apusu) afara de „fericit'a“ Sp-
ania, carea in nepasarea ei s'a inaltiatu preste, séu
mai dreptu s'a coborit u sub tôte cestiunile gene-
rale europene. —

Acum aru si a se determiná tempulu de candu
s'a incepertu acea cestiune orientala ? Si in pri-
vinti'a acést'a domnesce mare nesicuritate. Nu scie
omulu sa mérga pâna la tempurile cruciatiloru in-
poi, séu pâna la acelu Paleologu (imperatu bizan-
tinu), carele cersiá in desertu, cu resemnarea de cre-
dinti'a sea, ajutoriu dela curtea din Rom'a si prin acést'a
dela occidentu, séu pâna la ocuparea Constantinopolei
in an. 1453 de Mahometu alu II, séu pote si de mai
incóce, de candu adeca au incepertu occidentulu eu-
ropénu a cunósce , ca islamismulu nu are putere
de viétia si ca déca nu l'a pututu frângi si scôte
afara din Europ'a armele crestiniloru neintilesi,
acum se va mistu elu insusi pre sine si de sine.

Noi credem ca labirintulu acest'a de intre-
bâri nu ne impedece de a ajunge la scopu, déca
mai inainte de tôte ne fixâmu unu locu, carele este
ossi'a asiá dicendu pre lângă care se inverse acést'a
intrebare momentósa numita orientala.

Loculu acel'a si-are punctulu seu centralu
Constantinopolea séu Tiarigradulu, apoi vine alu
Bosforului, mai acolo, unde acest'a se iumpreuna
spre resarit cu marea négra si spre apusu cu ma-
rea marmora, dela carea totu spre apusu se con-
tinua canalulu dardaneleloru pâna in Archipelagulu
grecescu si de aci incolo in marea mediterrana.

Insemnatacea acestei situatiuni devine si mai insem-
nata, déca cugetâmu, ca Bosforulu si marea négra
e puntea cea mai naturala si cea mai sigura spre
Asi'a mica si Asi'a propria, Archipelagulu si ma-
rea mediterrana calea cea mai potrivita spre Egiptu
si spre Afri'ca, iara cu deschiderea canalului dela
Suez chiaru si spre Indi'a si gurile dunărei , celui
mai insemnatu riu alu Europei ce se varsa in ma-
rea négra, cale naturala deschisa spre Europ'a cen-
trala. Dicem de Europ'a centrala, caci pentru cea
occidentală suntu părtele mărei mediterrane, precum
marea adriatica, carea pôrta năile pâna la Veneti'a
si Trieste, marea mediterrana cu diferitele sinuri
cari inlesnescu descarcarea năiloru, la Tarentu si
Genu'a (pentru Itali'a), la Marsili'a si Toulon (pen-
tru Franci'a) s. a. m. d. pâna la oceanulu atlanticu,
carele se afla intre Europ'a, Afri'ca si Ameri'ca.

Din acese schitâji pote vedé ori cine , ca
Constantinopolea in o mâna puternica aru trebuí sa
faca epoca noua in istoria poporelor , aru trebuí
sa dea o directiune noua comercialui , asiá dupa
cum a datu caderea Constantinopolei la 1453, di-
rectiunea aflata de Cristofu Columbulu la 1492, ca-
rele cautandu altu drumu spre Indi'a au aflatu Ameri'ca.

Puterile cele mari europene, cari se intere-
seza atât'a de imperiul turcescu, au asiá dara im-
pregiurările aceste dinaintea ochiloru. Fia-care din

Dupa cum aflâmu prin dñuarie, ca stau lucrurile astăzi vedemu, ca Russi'a se declara de mai multe ori, ca legaturile dela 1856 nu o mai oblega și ca ea este chiamata a se interesă de poporele slave și crestine din imperiul turcescu. Si că sa nu credea lumea ca Russi'a numai glumesce, să-si aduea aminte, ca ea nu s'a tinutu nici de obligamentele dela 1815, dovăda e Poloni'a, pre carea avea a o guvernă după o constituione deosebită și pe carea o au intrupatu acum in Russi'a.— Austri'a de către nu altuceva, dăra vecinetea cea immediata aru trebuui sa o facă că sa se intereseze.

Acum sa vedemu de cele invecinate nu prin teritori ci prin interes.

Prussi'a astăzi are interesu in orientu, avendu unu principie pe tronulu Romaniei, dăra pote și alte interese. E unu lucru cunoscutu, ca se repetesc fără de multe ori prin dñuaristică nemțișca, ca nemtii se inceteze de a mai emigră in Americ'a. Cu coloniile cele mai ingrozitare se descrie sörtea emigrantilor sositi in mânile Yankeilor, și se recomanda dirigerea emigratiunei spre orientulu european, carele e și aprópe de trupin'a nemtișca, și are lipsa de populatiune, și e cu multu mai priinciosu si in privint'a climatica decât Americ'a de Nordu seu Australi'a. Franci'a are interesu pentru rasă cea comună cu a ei și asiă, că patrona a romanismului. Angli'a care are sa umble de aci înainte către Indi'a calea cea scurta prin canalulu dela Suez are interesu, ca marea mediterana sa nu i se incui. In cele din urma insa și pentru Franci'a și Angli'a și pentru or care alta putere interesulu celu mai mare suntu depozitele de marfa pe tierii marilor ce incungiura imperiul turcescu și pre ambii tierimi ai dunarei și scoterea cerealelor și altoru producte crude fără estime din tierile aceste.

Intalnindu-se in tipulu acestăi aci interesele tuturor puterilor asiă putem dice ca castigul și perderea Europei este de astăzi asediata pre pamentulu imperiului turcescu.

Până aceste puteri voru putea nesu cu asemenea putere spre orientu nici ca aru fi vre-o temere de smintirea dreptei campene. Dara principiulu pronuntiatu de Napoleonu „alianție libere“ pote aduce e paralizatune in o parte seu in alt'a. Poporele apusene se potu incaieră de nou pentru regularea marginelor statelor lor; insa Angli'a pote sa aiba necasu cu fenianismulu din Irland'a, seu cu Indi'a

séu Canad'a seu cu tōte deodata, și atunci celu ce va fi cu mâni libera va sci sa profite de ocazione

Pentru casuri de feliu acestăi Russi'a e cea mai amenintiatore. Ea la unu asemenea casu aru tindemâna slavilor de media-dă preste români și magari (Romania și Austri'a), cari slavi incungiura aceste dōue elemente, și carii aru saluta pre rusi, de mantuitorii loru.

Eata asiă dăra ca complicutiunea acăstăi de interese adunate dela tōte puterile europene este cea ce agita pre Europ'a sub firm'a cestiunei orientale. Cum se va deslegă acăstăi e o alta intrebare.

Putem atinge aici pre scurtu ca in privint'a deslegărei aru fi bine sa contribuie mai multu poporele, care suntu mai tare engagiate. Ele insa voru putea participa la deslegare numai de către se voru desbracă de indifferentismu și de prejudicie vatematorie intereselor loru proprii. De slavii din Turci'a vedemu multu scriindu-se și descriindu-li-se starea loru; ore de români din Turci'a gandesc-se cine-va?

Reform'a armatei in privint'a sociala economica și finantiala.

(„Reform“).

Legile cele noi despre datorintă generală de a milită și despre provocarea generală la apere, publicate in projectu, și au fără indoială punctul seu de greutate in insemnata loru militară și pentru aceea naturalmente și in interesulu comunu e fără de dorit, că sa se examineze și sa se desbată de barbati de specialitate adeverat militaria. Insă aceea nu o va nega nimenea, ca implinirea legilor acestorăi teie adencu in relatiunile sociale ale poporatiunei, și ca ele au o insemnătate mare economică și finantială, și in aceste trei privintie aru pota fi iertat in lucruri militare și unui laicu a-si dă pererea sea pentru desbaterea intrebării. Scopulu legilor noi după raportulu ministrului de resbelu jace intr'acea, că sa se radice puterea de apere a statului la o culme cătu se pote mai mare și sa se procure armatei intelligentia, care până acumă partea cea mai mare i s'au detrasu prin eliberări legale. Scopulu acestăi aru putea ajunge fără usioru, de către amu vră sa trecemu preste tōte celelalte interese și sa urmarim fără cruliare numai tintă acăstăi singura.

Insă acăstăi nu merge, ca interesele cestelalte suntu de o natură asiă de puternica, incătu, de către aru fi trecute fără crutiare cu vederea, aru trebuui să-i detragă zidirei celei nove basă, pre care sta, prin care s'ară nimică ori ce garantia pentru puterea și durată creației acestei. Pentru aperarea intereselor acestorăi și vocea unui laicu si are indrepătirea sea. Lucrul numai atunci se poate inaintă, de către se va lumina din tōte părțile, căci numai prin aceea ne poate succede, a astăi petrile demaratore, până unde se poate și este iertat a pasi de o parte in pretensiuni, de alta parte in concessiuni.

Fia-care cunoște și e petrunsu de necesitatea aceea, ca puterea noastră de aperare trebuie radicata la o culme cătu se poate de mare, și ca intelligentă trebuie reprezentata într'unu număr mai mare in armata și introducerea provocării generale la apere se recunoște de unicul mijlocu, care ne poate duce la tintă acăstăi. In privint'a acăstăi se unescu opinioanele tuturor; chiar și Ungaria nu face oponiuni in contră principiului insusi, ci in contră formei, in care se pasiasca acăstăi in vigore; obiectiunile cari s'au făcutu până acumă acolo nu suntu de o natură privitorie la lucru, ci la politica. Se intielege de sine, ca unul si altul, care va fi lovitu mai întâi si nemijlocit, nu va primi lovitură acăstăi cu tacere, insă acăstăi nu se poate considera, și in scurtu tempu vomu privi lucrul asiă, precum este, că o necesitate neincungiurabilă, cărei și suntemu datori a ne supune necondiționat; in locul afectului celui d'antăiu va urmă resignația. Altintreata sta trebă in privint'a modalităților, cari se alegu pentru realizarea principiului, la intrebarea acăstăi se incepe luptă, aici e la ordinea dilei determinarea marimei sacrificiului, pre care trebuie sa-lu dea fia-care singuratecu, că sa inlesnăca și sa asigure realizarea tintei celei inalte prelungă vatemarea cea mai mică a intereselor sele proprii și ale binelui comunu. Statul nu poate și nu trebuie sa cera unu sacrificiu mai mare, decât e neaperat de lipsa; ce trece preste acăstăi e nu numai o apesare nerectificata, ce trebuie sa devina in orice care privintia periculosă. In privint'a acăstăi se radică mai multe voci in contra legei noi de aperare și se amintescu unele puncte, in care se impune cetățenilor singurateci ai statului și statul insusi unui sacrificiu mai mare, decât se vede a fi justificat prin ne-

FOIȘIÓRA.

Impartăsiri dintr'unu manuscriftu, ce tractează despre Dreptulu Canonico alu Bisericei greco-resaritene ortodoxe ecumenice.

(Urmare.)

Sinodele bisericei noastre?

Biserica noastră ecumenica are cu valoare obligatorie pentru întrăga sea extensiune siepte sinode ecumnice și dōuesprediece locale, ale căror canone cuprindu in sine ingrijirea clerului și a poporului credinciosu spre sustinerea dogmelor din săntă scriptura in curatieri și genuitatea loru, precum și mesuri cuviințiose, că in Biserica sa se facă tōte spre zidire, după cuviinția și ordine bona.

Cele siepte canone ecumenice.

Acele siepte sinode ecumenice in Biserica noastră suntu:

a) Sinodulu dela Niche'a I. tinutu in dilele Imperatului Constantin celu mare la anulu 325 spre reinfrângerea iscodirilor lui Ariu Preotulu Bisericei Alesandrine și a partisanilor lui, cari impugnau Ddieirea lui Christosu. La acestu sinodu ecumenic

I. s'a stabilitu și formulatu credintă creștină despre Ddieu Tatalu și despre Ddieirea fiului lui Ddieu intru unu simbolu cu siepte articuli; apoi s'a statonicitu tempulu serbatorei Pasăilor seu a invierei lui Christosu pentru toti seclii, luandu de baza tempulu patimirei și alu invierei lui Christosu; s'a recunoscutu Scaunulu Ierusalimului de o potriva cu celelalte Scaune patriarcale; s'a amplificatu can. I. apostolescu despre chirotonirea noului Episcopu, seversindă prin doi séu trei Episcopi cu aceea, ca alegerea noului Episcopu are a se face in sinodu metropolitanu și numai aceea alegere se pune in lucrare, pre carea Metropolitanu o va fi întăritu; ca de dōue ori intr'unu anu, înainte de postulu mare și pre la tempulu tomnei sa se tina sinodu metropolitanu, precum acăstăi o prescrie canonulu 27 apostolescu; s'a mai aprobatu obiceiurile cele vechi in privint'a jurisdictiunei metropolitanu și a extensiunei vechi a Metropolieloru și a sinodelor metropolitanu, precum și a patriarchelor din Rom'a, Alesandri'a și Antiochi'a; s'a asiediatu și casatoria clerului in contră unor nedueli pentru celibatu. Numerulu celor adunati Archierei la acestu Sinodu au fostu 318, și 86 preoti, diaconi și monachi invetiati, și s'a asiediatu 20 canone. Cei de frunte Archierei au fostu: Alessandru Episcopulu Constantinopolei, Vitonu și Vicentiu Presbiteri cu Episcopulu Car-

duvei din Ispania că loctori ai lui Silvestru Papa Romei, apoi Alessandru alu Alesandriei, avându siesi de ajutoriu pre Diaconulu seu Atanasiu, carele apoi iau urmatu in scaunulu archierescu, precum și Evstatiu alu Antiochiei și Macariu alu Ierusalimului, Pafnutiu și Spiridonu și ceialalti.

Sinodul ecumenic II.

Alu doilea Sinodu ecumenic s'a tinutu la Constantinopole la anulu 381 pre tempulu marei Teodosiu. Parintii cei mai insegnati au fostu Necariu alu Constantinopolei, Thimoleiu alu Alessandriei, Grigoriu Teologulu, și Grigoriu Nicanulu și alti multi Episcopi dela Resaritu cu numeru 150 iara dela Apusu n'au fostu nici unul, nici locotitorii Papei Damasu, carele n'au tramis nici epistolă sea sinodale după obiceiulu vechiu, căci presimtise, ca scaunulu archierescu din Constantinopolea are a primi in biserica pusetiune de o potriva cu celu alu Romei, de-si apoi au acceptat tōte canonele ale acestui Sinodu, in care 1), s'a tractatueresulu lui Macedoniu și s'a osândită că unu hulitoriu de Duhulu săntu; 2) pre lângă cei siepte articli ai Sinodului ecumenic I s'a mai adausu alti cinci articlii, și adeca despre Duhulu săntu, carele este Domnulu de viția facatoriu, și purcede din Tatalu, și este impreuna cu Tatalu și cu fiului inchinat și marit, carele au grauitu prin proroci; despre biserica, ca este un'a, săntă,

cessitate, unde pentru aceea se cere imperativa o schimbare.

Cea dintâi și după parerea noastră cea mai însemnată controversă dintre acestea este otarirea oficialui de serviciu în armată. Aceasta s'a posibilitate de să fie ani la linia și de să fie ani în rezerva, și adesea trei ani în rezervă dințăi și trei ani în rezervă a două. Este învederă cumca în punctul acesta au mersu proiectul de lege prea departe, cu multu mai departe, decât se poate justifică prin nevoie. Înainte de tōt se dice acesta în privința duratei datorintei de serviciu în linia, pentru că imprimarea datorintei acestei de serviciu la linia pretează sacrificiul celu mai mare, tăia în viță socială și în existența materială a șta-cărui singurătate, de ară fi de ori ce stare de și-ară fi alesu ori ce căriera. Să aceea e în sine unu sacrificiu mare, cindu-se smulge barbatul din chiamarea sea, ce să-ua alesu, însă cindu este reținutu mai multu tempu în departare dela chiamarea aceea, atunci negresită vine în urma și pericolului acelă, că elu să instrăneze cu totul dela chiamarea sea; că și perde destitutie (gibaciă), ba chiaru și facultatea de a o mai putea continua după demisiunarea sea, că prin aceea și perde mai multu săa mai puținu și facultatea, de a-si putea castiga cele de lipsa și devine siesi și altoră spre greutate. Cumca principiul acesta și din proporțiunea locului nu se privesc în genere de realisaveru, adeveresc otarirea făcută în proiectul de lege, despre admiterea unui tempu de presentia spontanea de unu anu și despre concederea unei licențări pe durata. Favoratiunile (intesnirile) acestea însă care suntu cu putință, suntu numai pentru o parte mică, după proporțiune foarte mică, pre cari i ajunge sărtea, era pentru partea cea cu multu mai mare a acestoră nu există, cu tōt ca dizerintă asiā e de colosală, incâtă poate provoca între cei nefavoriți o turburare, care poate deveni chiaru și fatală. Nu numai eruditulu, inventiatulu, oficialulu și artistulu simte urmările unui tempu asiā indelungat de serviciu, și profesionistulu, ba tieranulu simte, că se instrănează dela meseria sea și elu se simte îngrițat pentru viitorulu seu, lui i vinu cugelări curiose despre principiul enunciatu asiā de multe ori: dreptu egalu pentru toti, și înzadaru se străduiesc, a inventa motivele pentru o ilegalitate asiā evidentă în tractamentu. Aceasta produce o in-

tielegere rea în armată, care în casul convocării reservelor pot să devină periculoasă. Ne'ntielegerea se latiesc însă și la poporul și deschide în relațiile sociale unu abis, care nu este mai puținu amenintatoriu.

Noi nu vrem să combatem prin această favoratiunile concese, ci le tinem de drepte și necesarii, noi vrem numai o micsiorare a datorinței generale de serviciu în linia cu trei ani. Prin acesta s'ar face diferenția cu multu mai mică, sacrificiul acesta lu poate aduce și profesioniștilor și tieranului, fără pericolele deserise mai insușu pentru viitorulu seu; favoratiunea unoră și perde prin aceea agerimea sea, de oarece pentru diferența acesta mai mică în tractamentu totu se potu astă inca motive de justificare. (Va urmă.)

Eveneminte politice.

Sabiiu 21 Ianuariu.

In privința afacerilor constituționali interne se dicea dilele trecute că Imperatul va îndrepăta către dietele de dincolo de Laita unu mesaj, prin carele va recunoște senatului imperialu extraordinariu votu consultativu în afacerea impecării cu Ungaria, iara în privința constituției din Fauru activitate modificătoare.

Denumirea ministeriului ungurescu o ține totă diuaristisă vienesă că a măna. „N. Fr. Pr.“ și alte foi ne spune că după aceste în scurtu are sa urmeze incoronarea Majest. Sele de Rege alu Ungariei. Se mai asicura de mai multe părți și denumirea unu ministeriu responsabilu dincolo de Laita, carea are sa se intempele în unul și același tempu cu celu alu Ungariei.

Coalitiona ministeriului germano-slavu înregistrata și de noi în unul din nrii mai dinainte se deminte de foile centralistice din tōt părțile.

Alegările translătane suntu pa gata.

In Pestă lucra comitetulu de săse-dieci și siepte din tōt părtele. După scirile cele mai prospete în 31 Ian. c. n. erau primite déjà 57 de alinee la care s'a facutu numai trei amendamente.

Din capital'a Croației spune unu tel. la „Hr. Ztg.“ că municipiulu de aci au respinsu provocarea locuintei privitorie la punerea în lucrare a ordinatiunei pentru intregirea armatei și ca regimul va fi silitu a întrebuită mijloce constringătoare spre a o pune în lucrare.

Cetiunea orientala astămu din diuarie e tratata cu multu interesu și din partea ministe-

riului de esterne austriacu. Ni se asicura că ministrul de Beust au intrenutu pentru ameliorarea sortiei creștinilor din Turcia atât la Pórtă, cătu și la puterile cele mari europene.

In Francia are să se deschida la 14 Fauru corpulu legislative. Cuventul Imperatului va fi pacificu.

Din Spania numai incetă scirile despre reșcoala, dar totodata și despre condamnările cele mai aspre cari aducu aminte de temporile auto da feele (actu de fide) evalui mediu.

Revolutiunea Cretenilor o faceau diuarele moră. Acum o reinvia de nou și se spune de invingeri noue.

Publicăm aici după alte foi urmatore:

1253—1867.

Publicații.

In legătura cu emisulu guberniale dto 9 I. c. Nr. 364, la intielesulu ordinaciunei in presidiu alu cancelariei reg. aulico-transilvane din 12 I. c. Nr. 146, se facu cunoscute dreptu cincisura mai la vale unele determinatiuni pentru punerea în lucrare a schimbărilor legei pentru intregirea armatei, ce se coprindu în ordinulu imperiale din 28 Decembrie a. tr., rezervandu-se pe mai încoło urmandele dispuștiuni.

1. La intregirea acesta de armata suntu chiamati numai junii nascuti in anii 1846, 1845 și 1844, cari după emisulu gubernialu dto 18 Oct. a. tr. Nr. 23835 inca suntu chiamati, va se dica, nascutii din anii 1843 și 1842 nu suntu și mai încoło chiamati la intregirea acesta de armata, ei nu mai suntu obligați la serviciul militariu, luanduse afară casulu acelă, cindu unu obligatu de a milită, din aceste două clase de etate, s'ară și detrasu pâna acum nelegaliment dela înstruirea în ștate, in care casu se va supune înrolării după § 45 din legea pentru intreg. arm. dto 29 Sept. 1858 și cei pâna la an. 1832 inclusive nascuti.

2. Eliberările dela obligamentulu de a intra în armata, care se bazează pe §§ 18 pâna inclusive 21 la 18 din legea pentru intreg. armatei precum și eliberările care corespundu acelei in privința concedielor după determinatiunile pre inalte ce se cuprindu în colectiunea despartimentului ordinariilor suplementari 1 Nr. 14, 15, 16, 17, 18, și 19, au de a incetă déjà pentru tōt casurile pentru

bornicésca și apostolésca; despre marturisirea Botzului întră iertarea pecatelor, a invierii mortilor, și a vietiei văcului, ce va sa fie; 3) s'a adusu canonu, că Episcopii sa nu turbure Bisericele cele ce nu cadu subt jurisdicțiunile loru, întărandu-se totudeodata și Canonulu adusu în privința acesta de către Sinodulu ecumenicu I; 4) prin canonu se da scaunului archierescu din Constantiopolul intaietate după scaunulu archierescu din Rom'a; 5) s'a presipu normă păriloru in contra Episcopiloru; cu totul s'a făcutu in acestu Sinodu siepte canone.

Sinodulu ecumenicu III.

Alu treilea Sinodu ecumenicu s'an celebratul la Efesu in Asiā in dilele Imperatului Teodosiu celu micu la a 431 fiindu adunati preste 200 Arhieri; și conducatoriulu loru au fostu Cirilu alu Alessandriei, totudeodata și imputernicitului Papei Celestiniu din Rom'a, carele apoi tramise de locuitorii ai sei pre Arcadiu și Proiectu Episcopi și pre Filipu presbiteru. Conchiamărei acestui Sinodu au datu ansa erezulu lui Nestoriu, Patriarchulu Constantinopolei, carele incepuse a inveniā, ca unul este Christosu fiului lui Dumnedieu, și altul este Christosu fiului Mariei in contra articulului alu II și III din Simbolulu Credinției dela Niche'a. Deçi s'a osanditul Nestoriu că unu ereticu și s'a pusu sub analemă, ear Episcopii aceia, pre cari Nestoriu iau conturbatu in scaunele loru căci erau ortodoxi și nu primeau erezula lui, s'a declarat

copescu este forulu competente, căruia au cliricii să asternă pările loru, ce le au in contr'a altor clirici, ca unu preotu nu se poate pune la două biserică, adeca la două parohii; se opresce Episcopiloru a nediu la stăpâniri lumesci spre a se tăia o Metropolia in două; se demanda cetitoriloru și cantăretiloru a lăua de soția fete de relegea nostră; reguli pentru monachine; despre preotii și monachii vinovati de conjuratia, ca Metropolitulu de două ori pre anu sa conchieme Sinodu, unde va voi; se opresce preotiloru a răpi după moarte Episcopului loru lucrurile lui; ca monastirile nu se potu secularisa; ca Metropolitulu este datoriu a stăru, că Eparchia veduvita sa capete in tempu de trei luni pre Episcopulu seu, și că venitulu Eparchiei veduvite pe basea Canonului 58 apostolescu sa se padișea intregu de iconomulu Eparchiei; se demanda, că fia-care biserică, ce are Episcopu, sa aiba Ionomu din clerulu seu; ca cei ce rapescu femei cu nume de casatoria, și complicitii loru, deca suntu preoti, sa cada din trept'a preotiesca, ear deca suntu mireni, sa se anatemisescă; se intaresce canonulu alu 3 alu Sinodului ecumenicu II despre intăietatea Patriarchului din Constantinopole după cea a Patriarchului din Rom'a; ca Episcopulu nu se poate degradă la trept'a presbiterale, căci deca s'a facutu nevrednicu de Episcopatu, atunci nici presbiteru nu poate sa fie, ear deca pe nedreptu s'a lipsit de Eparchia, atunci sa repune in totalitate și beneficiu; in fine se otareșce, că Episcopii din patriarchatulu Alessandriei sa se tina de obiceiul loru celu vechiu, in urmă căruia ei nimică nu facea mai însemnatu pre tempulu veduviei scaunului loru patriarchalul.

(Va urmă.)

intregirea de armata din acestu anu, unde dechiararea de eliberat ce s'a făcutu la nescine conformu § 26 din legea intreg. arm. prin diregatoria respectiva de inrolare, in dñ'a presentării intimatiunei oficiose a ordinatiunei imperiali din 28 Dec. an. tr. la aceea diregatoria — inca nu a ajunsu implinirea cerintelor ce se pretindu in § 28 din legea de intreg. arm. pentru valórea ajunsa in putere de lege, a nouei eliberări dela militia.

3. Spre a se puté considerá insa relatiunile familiari ale acelor'a, carii dupa determinatiunile legali cuprinse in punctele mai dinainte, au fostu eliberati dela obligamentulu de a intrá in óste, insa dupa ordinulu pre inaltu, co sta acum in putere de lege, nu se mai potu, li se concede eliberarea avuta pâna acum'a si sub validitatea acestui nou prescris, déca mai inainte de dñ'a observata in punctul mai susu, s'au casatorit u si déca soci'a seu unu copilu le mai este in viatia, in casulu acest'a insa se presupune totdeun'a, caci au de a documentá preste totu implinirea conditiunilor acelora, dela care, dupa prescrisele de pâna acum'a, a depinsu recunoscerea titlului de eliberare.

4. Pretensiunile ce se facu pentru eliberarea dela militia dupa punctul 19 si 21 din legea de intr. armatei au de a se pertraptá de acum incolo dupa valórea determinatiunilor § 13 din legea acésta si dupa pré inalt'a resolutiune din 6 Oct. 1860 (ordinatiunea suplimentara despartimentulu I nr. 9) in care casu are de a se considerá cu acuratetia, cä dela eliberarea competitoriului se depinda in a-deveru sustinerea parintilor, mosiloru seu fratiloru si ca eliberarea sa nu se concéda in casulu acest'a, candu economia si fâra de eliberarea competitoriului se pote purta prin lucratori tocmiti, putendu-se in tipulu acest'a sustiné parintii, mosii seu fratii lui.

5. Fiinduca nici pâna acum'a din titlulu de casatoria dupa punct. 4 in § 13 din legea intregrei arm. nu s'au concesu eliberarea celor ce se afla in a treia clasa de etate, nu se mai pote concese un'a atare eliberare, de aceea a decade cu totul predispusul titlu de eliberare, déca nu cum-va, la presupunerea satisfacerei celorulalte conditiuni, s'aru fi incheiatu casatori'a din partea unui jude ce se afla déjà in a treia clasa de etate, inainte de dñ'a mentiunata la punctul doi din emisulu de fatia.

6. Taxele ce s'au depusu conformu prescriptelor pentru eliberarea de a intrá in óste seu pentru demiterea din aceea, déca au urmatu pâna la dñ'a determinata in punct. doi din acestu emisu, suntu de valórea §§ 3 si 9 din prescriptulu de substituire dñ 11 Febr. 1856 asia, incâtu acel'a pentru care s'au depusu tax'a, este eliberat de totu si pentru totdeun'a dela ori si ce servitii militari prin urmare acum, dela servitiulu de linia de siése ani si obligamentulu de reserva asemenea de siése ani.

7. Cu respectu la acei individi, căror'a mai inainte de dñ'a amintita la punct. doi alu emisului de presentu, li s'au concesu, déjà spre scopulu eliberării dela militia seu a demiterei din óste, depunerea taxei si atunci are de a remané in valóre atare concessiune, déca si nu s'aru fi pertraptatu eliberarea seu demiterea in dñ'a aceea, insa pâna la conditiunea aceea, ca depunerea taxei sa se fi efectuatu in launtrulu terminului otarit u spre acestu scopu.

8. Din titlu § 21 la 18 (§ 42 la d) din legea pentru intregirea armat. nu se mai concede demiterea din óste, de aceea dupa manipulatiunea observata dupa prescriptele de pâna acum incolo toti ostasii, carii au ajunsu in relatiunile conmemorate in punct. 9 la g) din ordinatiunea imperiala, déca acei ostasi se afla in servitiulu locale.

9. Acei'a, cari pe bas'a punct. 7 alu ordinatiunei imperiali dñ 28 Dec. 1866 intra de voia buna in óste cu scopu de a se folosi de favorisarea cä oficieru de rezerva, trebuie se corespondia conditiunilor determine in § 2 din legea pentru intreg. arm. si respective celoru determine in pct. 1 si 7 a ordinatiunei imperiale, ei au de a se asentá numai pentru obligamentulu legale de linia si rezerva (p. 4 din ordinatiunea imperiala) si numai pentru infanteria, venatori si cavaleria.

Spre esaminarea calificatiunei competitoriului pentru memorat'a favorisare, este indreptatul comandantele acelui corpu de trupe, la care a intrat respectivulu.

La insinuarea verbale seu in scrisu au de a se aduce:

- a) Documentare despre etate,
- b) invorea tata-seu, seu a tutorului,
- c) testimoniele despre studiele făcute, si in fine
- d) in casu, candu nu se cere intrarea nemijlocitu dupa absolvarea studieloru, si unu testimoniu oficiosu de moralitate.

Din siedint'a reg. Guvernului transilvanu înzinta la Clusiu in 16 Ianuariu 1867.

Crenneville m. p.

Gruzm. p. secret.

Scólele elementarie in Nordamaric'a.

(Capetu.)

Pre lângă töte acestea sciintie grigea cea mai mare se pune in cultivarea limbei si a vorbirei, nu numai cä sa scia baietulu, ci sa se servésca si foloséscu cu ea. Oratori'a se tîne de lucru mare, si-si dau tota silint'a spre a si-o castigá. De aceea sil'a cea mare pentru pronuntiare buna si vorbire respicata. Spre acestu scopu se invită cancele si cuventări intregi si se declameza, mai vertosu cuventări dela barbatii, cari au pusu fundamentulu neaternarei loru, cuventări pline de focul sacru a iubirei du patria, libertate si mandria națiunala si omenescă. Elevilor mai inaintati li se dau intrebări politice din acele tempuri, cä sa le respondia liberu si in discussiuni formale sa-si dea francu părerile. Nu li se dau astfelii de intrebări, cari sa se responda cu döue trei cuvinte, ci se cere cä responsurile sa fia cătu se pote mai complete enarandu totu ce scie despre datu dupa o ordine logica, — sa enaréze d. e. vieti'a intréga a unui barbatu mare, ce pote servi de modelu si idealu in töte privintiele, sa spuna töte impregiurările cu causele si urmările; prescurtu sa desfasiure lucrulu intregu pâna in cele din urma si mai fine fase. Prin acésta se tînsece la fluiditate in cursulu ideiloru, si cä elevulu sa pricépa bine aceea ce scie, si sa o pote si spune chiaru si respicatu. Mai multu tînu la desvoltarea si intârirea mintiei si a priceperei, de cătu la memoria, caci prin acele de buna séma va fi mai fericitu, nu numai a casa, ci ori unde lu va aruncá sörtea prin lume.

Si despre desvoltarea corpului se ingrijesc scóla americana mai multu cä ori si care. Gimnastica stricta nu tînu, ci au o sistema mixta din jocuri comune si exercitie gimnastice. In óre anumite iesu elevii si se aduna in salele acele mari seu in curte la jocu, si invetiatoriulu seu invetitorés'a sieze la claviru si cânta căte o piesa de cântare seu jocu, copiii baieti si baiete, se prindu de mâni facu hore si lantiuri si se misca si mergu, s'aru si joca si facu felii de felii de figuri in modulu horeloru vechi elinesci. Dupa resbelulu din urma s'au introdusu si exercitie militaresci in scólele elementarie. Jocurile acestea inviosidéa, redica si inverelescu pre copii, le face scóla placuta si-i lipescu de ea, incâtu mergu cu dragu si bu-

eurosi la ea, cä la unu jocu si o petrecania forte placuta, pre candu de alta parte suntu pentru instructiunea obligatóre unu mediu de mai mare folosu decât ori-ce alte mijloce silnice.

Principatele române unite.

Imprumutulu lui Oppenheim in siedint'a de a stadi s'au primitu cu 58 in contr'a 40 voturi, dupa ce amendamentul lui Ionescu s'au respinsu de cătra camera. Presedintele Ministerului a cerut lînitulu acestei cestiani. Siedint'a a durat pâna la 10 ore năpte.

"Ind. rom."

Nr. 6—2

Concursu.

La scól'a populara din opidulu Feldioara in districtulu Brasovului, sa cere unu Invatitoriu pentru clas'a I, cu salariu anuale 100 fl. v. a. din cas'a alodiala, si 40 xr. dela totu scolariulu, precum si quartiru liberu.

Doritorii de a ocupá acestu postu vacantu, sa-si inainteidie la subsrisulu cererile loro timbrate, si prevediute cu atestatu de botezu, de moralitate, si de studiele gimnasiale seu pedagogice, pâna la 1 Februarie a. c. st. v.

Brasovu in 12 Ianuariu 1867.

Ioann Petricu

Protop. si Insp. distr. de scóle.

Nr. 5—1

Edictu.

Judecatoria cetatei si scaunului din Mediasiu face cunoscutu, ca Ioann Pep'a au repausatu in Duranu Cule (satu in imperiulu Ottomanu) in lun'a lui Ianuariu 1862 fâra a lasa vre-o diata (testamentu). Fiinduca acesta judecatoria nu scie, déca si căroru persoane compete vr'runu dreptu de ereditate asupr'a remasului lui: suntu provocati toti căti cugeta a face din veri-ce tituli de dreptu vre-o pretensiune, cä in terminu de unu anu, computatul din dñ'a insemnata mai josu, sa se insinue la acesta judecatoria, si comprobandu-se dreptulu de ereditate sa se dechiare de voiescu a fi eredi seu bâ; caci la din contra remasulu pentru care intracei'a se constituí Rudolph Schuster advocatul din Mediasiu cä curatoru, se va pertracta cu cei ce se voru declará de eredi si li se va dâ locu in posessiune, seu déca nu s'a declarat nime de erede, Remasulu intregu se va apucá de cătra statu, cä unu lucru ce nu are nici unu erede.

Mediasiu 16 Decembre 1866.

Nr. 2—2

Edictu.

George Radu din Crihalma in comitatulu Albe superiore, in Transilvani'a, care mai bine de trei ani si au parasitul cu necreditintia legiuila sea muiere pre Ann'a Georgie Micu, si pribegesce in lume, se provoca cä in terminu de 3 luni sa se presentedie inantea subsrisului foru matrimoniale, caci la din contra, procesulu divortialu asupra-i porntu, se va decide si fâra densulu, in intielesulu prescriseloru SS. Canone bisericesci. — Hasiufaleu in 7 Ianuariu 1867.

Forulu matrimoniale gr. res. alu Tratului protop. alu Palosiului.

Ioann Gheaja,
Admin. protopopescu.

MUNTELE DEALULU NEGRU alu Domnului Budiste anu din Bucuresci, care munte se afla in apropiere de Turnu-rosiu, se da in arenda dela Sf. George anulu acest'a pe 5 seu mai multi ani, si se si vinde pentru veci (ohavnicu). Doritorii se potu adressá la acesta Redactiune spre a primi informatiuni mai de aproape.